

Csütörtök: „Futva jöttem elibéd”, a szentély árnyékában, fiataljaink MTA képe, az „Én Schönstattom” és a Mária Musical

Csütörtökön reggel kezdődött a zarándokcsoportok bemutatkozása a nagy színpadon. A magyarok 9 órától 9,15-ig kaptak lehetőséget, 9,12-kor egy halk csengőszó jelezte, hogy az időnk lejárt. Igyekeztünk a körülményekhez alkalmazkodni. Mi hatan, a Sion-hegy irányából érkeztünk rohamtempóban és közben énekeltük, hogy „Futva jöttem elibéd”. 8,55-kor már az Ősszentélynél voltunk, de ekkor még ki kellett nyomtatni a magyarok köszöntésére írt beszédet. Végül minden az utolsó pillanatra összeállt. Mondtunk egy rövid beszédet, ennek súlypontjai: Miért vagyunk itt? Miért érzünk hálát? Mit kérünk a Magyar Schönstatt Családnak?

Kedves Magyar Schönstatt Család!
Jubileumi Zarándoktársaink! Kedves Fiatalok!
Nagy örömmel köszöntünk Benneteket Schönstattban!

„Itt, a kis szentélyünkben az egész család most lelkileg egyesül. Papok, szerzetesek, szerzetesnők és világiak; felnőttek, fiatalok és gyerekek; nők és férfiak tarka változatosságban állják körül a háromszor csodálatos schönstatti anyánk képét. Hazaiak és külföldiek, földiek és égiek találkoztak itt össze.” E szavakkal kezdte Kentenich atya 1939. október 18-i beszédét. Szavai most is időszerűek számunkra.

Ebben a beszédében a magyarok hűségét és királynőjük iránti lelkes odaadását hozza példaként.

És most itt állunk a magyarországi mozgalom tagjaiként, és épp ez a hűség és lelkesedés hozott ide Bennünket. Az a vágy, hogy királynőnknek bizonyítsuk a szövetségi hűségünket. Minden bizonnyal Kentenich atya most különleges szeretettel tekint Ránk!

Elérkezett az ünnepi óra, amikor hosszas várakozás és felkészülés után most itt lehetünk, a Szentély árnyékában. Itt, ahol 100 évvel ezelőtt a fiatalok egy maroknyi csoportja lázasan készült arra, hogy belépjen a felújított Szent Mihály kápolnába. Nemde lángol a mi szívünk is?

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.” (Jn. 15,16) Idézi többször Kentenich atya Szent János evangélista szavait. Ez az üzenet ma nekünk szól.

Kiválasztottak vagyunk, akiket a Szűzanya munkatársakká választott. Az elmúlt időszakban sokszor tapasztalhattuk, hogy Mária egy „fárasztó asszony”, komoly munkát vár tőlünk. Éjszakába nyúlóan készültünk, és talán még bizonytalankodunk, hogy fog sikerülni egy-egy előadás.

Most azonban már csak egy dolgunk van, átadni magunkat Mária anyai pártfogásának. Ne saját erőnkre tekintünk, hanem nyújtjuk ki a kezünket az ég felé! Töltsük meg a korsókat, hálával és bűnbánattal, odaadással és vágyainkkal.

Bensőnkben összetalálkozik múlt, jelen, jövő: a forró hála, a csendes vágy és az örömteli vágyakozás. Ha visszatekintünk az elmúlt száz évre, benne a „Mi SCHÖNSTATTUNKRA” akkor látjuk és tapasztaljuk, hogy a gyümölcsözőség forrása az élő kapcsolat volt, amely az alapító nemzedék és a

Szűzanya között elmélyült. Ehhez az eredeti szövetséghez csatlakoztunk és az a vágyunk, hogy élővé tegyük a szeretetszövetségünket.

Hálás szívvel tekintünk az ajándékainkra, amelyeket kedves Szűzanyánknak köszönhetünk, és amelyekért mi is teljes szívvel bevetettük magunkat.

Legyen szabad néhányat megemlítenem:

- fiú és lány mozgalom
- ifjúsági találkozók, táborok
- Vértelők és a Borostyánkert
- Apa-hétfője
- Mária-Musical
- Én Schönstattom némajáték
- Óbudavári Családnapiak, szentély és képzőház
- Házi-szentélyek
- Családakadémia
- kiadott könyvek
- jegyesoktatás, rádióműsorok
- zsinat, előadóképző, jelmondatkibontó
- Oázis, naptár, hírlevél
- Apostoli mozgalom
- Családszövetség áldozatainak, eszményeik utáni törekvés
- Házaspárok útja
- Tilmann atya életműve
- új hivatások
- az "Én Schönstattom"
- Szeretetszövetség Kantenich atyával
- Atya-áralmat
- Kis-Egyetem
- Kantenich pedagógia
- Kantenich-vetélkedő

Kedves Szűzanyánk!

A forráshoz jöttünk. Te vagy a mi kincsünk, akit Isten jósága és bölcsessége nekünk ajándékozott. Te így bátorítasz minket: „Ne okozzon gondot kívánságod teljesülése! Ego diligentes me diligo. Szeretem azokat, akik engem szeretnek!” Ezért kéréseinket bátran eléd terjesszük:

1. Ajándékozd nekünk az otthonosság kegyelmét a szentélyben és a családi együttléteinkben.

2. Ajándékozd nekünk a lelki átalakulás kegyelmét, hogy hozzád hasonlóvá váljunk! Kérünk, részesíts minket Kantenich atya karizmáiban!

A fiatalok szívében éleszd fel a tisztaság utáni törekvést, neveld őket szilárd jelleművé, hogy mindig kitarthatnak az alapelvek mellett.

Védeld a családokat, a házasságokat erősítsd meg a házastársi hűségben!

3. Ajándékozd nekünk a küldetés kegyelmét, hogy hatékony eszközök legyünk a kezekben!

Add meg nekünk bölcsességed szerint a növekedés lehetőségét!

Tedd gyümölcsözővé ittlétünket és mutass utat a következő évszázadban.

(Mi pedig ünnepélyesen megerősítjük ígéreteinket, egészen bevetjük magunkat az Atya-áramlat eredményességéért és ígérjük, hogy kialakítjuk a szövetség-kultúráját. Amen)

Add, hogy hozzád hasonlóvá váljunk

Ezt követően az Összentélybe vittük az ajándékainkat, amelyeket a család az elmúlt évtizedekben kapott, és amelyekért mi is egészen bevetettük magunkat. A családok felajánlásait a kontinensek szerint elhelyezett korszokba tettük. A fiataljaink hoztak egy MTA képet, reményeik szerint ez a kép díszíti majd a jövőben felépülő budapesti kápolnát. Ezután némi tanácsalanság volt érzékelhető. Vágytunk arra, hogy valamit közösen tegyünk, de erre nem adódott lehetőség, hiszen különböző helyszíneken kellett

helytállnunk. Azt valamennyien éreztük, hogy jó magyarnak lenni Schönstattban. Ezen a napon megnéztük, és mélyen átélhettük az „Én Schönstattom” és a Mária Musical előadásait. Mindkettő nagy hatással volt ránk. Nagy a remény bennünk, amikor a fiataljainkra tekintünk. Hálásak vagyunk a Hodován és Varga házaspárnak. Napközben folytak az előadásaink: Kentenich-vetélkedő bemutatása, Pedagógia, Kisegyetem...